

گۆر نەدیار

له لیواری رووباری نیوهراستی شاروه داگهرا. رویم و رویم، ریم كهوته باخی گشتی. سروشت هههه رهنگ خوی دهناند. ههتاوی پایزی به سه رووبار و باخهوه پرشنگی داویشت. تاو تاوش ههوری گهوال گهوال بهری روژیان دهگرت. جار به جار جریوه و جووکهی مهلی دارستان دههاته گوی. دهرویم و چاوم دهگیرا. تاک و جووت خهک پیاسهیان دهکرد.

بیرم کایهی دهکرد. بهرو دوا، بهرو پیش. هوشم له باخ و نیواره دابرا بوو. له پریکدا سگیکی کولکنی خشیپلانه رایچهکاندم. سهگ ههلهبهزی و در دهوهری. هیرشی دههینا، کهمیک دهکشاهه و دووباره هاشاولی دینا. ههدادانی نهبوو. له پیشینیانم بیستبوو «که سهگ بو ت هات، له حاستی خوت دانیشه» دانیشتم و خوم مات کرد.

دهنگیکی ژنانه به سویدی گوتی «مهترسه ناتگری» ههنگاو به ههنگاو دهنگهکه نزیکتر بووه و بهزمانی خوی سهگهکهی بیدهنگ کرد. گوتی «له سهگ دهترسی؟» هیچم نهکوت. ملی سهگهکهی گرت و لاواندیهوه. هاووم دلخووشی منیشی دهاده. پرسی «بهه نیواره لهه باخه چۆلهدا چ دهکهی؟» به لاله پهته وتم «پیاسهه دهکرد». گوتی «منیش لهگهله سهگهکهه نیواران لهه باخهه پیاسه دهکههین».

دهستیکی به سه سهگهکهیدا هینا و لاواندیهوه. گوتی «با برون» تینهگهیم لهگهله منی بوو یان لهگهله سهگهکهی. کهچی بی ناگا لهگهلیان به ریکهوتم. شانبهشانی ژنه دهرویشتم. سهگهکهش بهروپیش بهرمودا، نهه شان و نهه شان ملوموی دهکرد. ژنکه وهه نهوهی لهگهله مندالی خوی بدوی سهگهکهی بانگ کرد و گوتی «ههرمس!» وهه لهگهله نهه پیاوه بهه ناسیاو «سهگهکه لیم نزیک بووهوه و كهوته کلکهسوئی. بونی پیوهکردم. قروسکاندی و نوزه نوزیکی کرد. گهراوه بۆلای ژنه. له دلی خومدا وتم «تو بلایی مههستی چیی؟ بو لهگهله دهیته ناسیاو». به قسهکردن له باخهکه دههکهوتین. شهقام و شهقام، کۆلان به کۆلان گهیشینه گهههکیک. چهن خانوی یهک دهست له بهری روژههلاتهوه، ریزیکش خانوی چهن نهوم له لای روژناواوه ههلهکهوت بوون. له نیوهراستیشدا باخچهی مندالان و پارکی بازی.

چرای سهرگوزهر گهههکی رووناک کرد بوو. له بهر رووشنایهکه سیمای ژنهه دایه بهر سهرنج و به وردی سهیرم کرد. قهیره ژنیک بوو. کهلهگهت و کهمهه باریک. قژی زهرد و پهخشان له سه شان بوو. تهویل پان، چاو سهوز، بهلام خهمیکی شاردراوه له چاوهکانیدا بهدی دهکرا. نیگای له ناخی مروفت کاریگهر دهبوو. بزههکی کز كهوته سهه لئوی. و لیم نزیک بووهوه. دهستی هینا و گوتی «من ناوم یوهانا یه» منیش نابههله دهستم لهگهله لیداوه نههجار بریک سهرنجی دام و گوتی «فرموو بهه بچینه مالهوه! قاوهیهک پیکهوه بخوینهوه» سهگهکهی لیم نزیک بووهوه و دیسان بونی پیوهکردم. دوو دل بووم بچم یان نهچم. له شتییهک دهترسام و نهشم دهزانی له چی. یوهانا بهه کوردی گوتی «مهترسه ناتخوم» به خوم نهبوو پیکههین گرتمی. پرسیم «کوردی له کیوه فیر بووی؟» گوتی «با بچینه مالهوه پیت دهلیم» سهرم نا بهروکم و بیدهنگ بووم. دواي چهن خولیک سهرم ههلینا، به ماناوه سههیریکم کرد و وتم «بههخشه، بیر لهوه دهکهمهوه ناسیاویی من و تو بهه کوئی دهگا» پهتی سهگهکهی رایکیشا و گوتی «مهترسه له ناسیاوی لهگهله من زههر ناکهی»

کللی له کیفه دهستیکهی دهرهینار و درگای کردهوه. سهگهکهی وهک منال له باوش گرت و به ههولهیهک چوارپهلی خاوین کردهوه. رهشمهکهی له ملی دامالی و بهره لای کرد سهگ به خوشی خوشی به نیو مالهکهدا رهبازینیکی کرد. بونی بهههموو شتیکهوه کرد. خوی له یوهانا نزیکردهوه و کهمیکی روانی و دووباره بونی به منهوه کرد. ئەمجار. رۆیی له جیگای تایبهتی خوی بوی وهرکهوت.

یوهانا پرسى قاوه دهخویهوه یان چای؟ شانم ههلهتهکاند. ئەو رۆیی بۆ ئاشپهزخانه. منیش کونجکاو روانیمه نیو مالهکهی. له نیو قهفسهی کتیبهکانیدا وینهیهکم بینی، به جلوبهرگی کوردیهوه. چوومه نزیکهوه و تهماشام دهکرد. یوهانا له ئاشپهزخانه گهراوه. چاکهت و بلوزهکهی له بهری داکند و له سهر مۆبلهکهی دانیشت. ههناسهیکی ههلهکیشا و کوتی «ئهو وینهی که دهیبینی لیبیاسی کوردی لهبهردایه، ئەوه شیرکۆ یه. سهردهمیک خوشهویستم بوو» سهیریکی کردم و کوتی «دهی باسی خۆتم بۆ بکه!» و تم «باسی چی بکه. شتیکی وام نییه که شیواوی باس کردن بی» دواى چهن خولیک ههستا چوو قاوه بینی. له ئاشپهزخانهوه به دنگیکی بلهند بانگی کرد «قاوه به شهکر و شیرهوه دهخویهوه یان تال؟». وتم «به شهکر و شیرهوه» قاوهی هینا و له سهر میزهکهی پێش دهستم داینا. ئەمجاره به جۆریک له سهر مۆبلهکهی دانیشت که تینیدا نوقم بوو. قومیکی له قاوهکهی خواردهوه. به تاسهوه دهیروانییه فینجانهکهی. به پهنجهکانی قژی بهشانه کرد. دواى چهن خولیک بیدهنگی هاتهوه قسه و ئەمجار کوتی «بۆ قسه ناکهی» تیرامام. نهمهزانی بلیم چی. سهیری یهکدیمان دهکرد. ئەو چاوی داخست و دووباره به پهنجهکانی کایهی به پرچی کرد. مات بوو. سهرنجی رۆیی بۆ لای وینهکهی شیرکۆ. بایداوه بۆ لای سهگهکهی. سیلهی چاویکی گرته من. دیسان سهرنجی گهراوه بۆ لای وینهکه. ئەسهرین له چاوهکانیهوه دلۆپ دلۆپ داچۆرا بۆ سهر کولمهکانی. به دهسههیک وشکی کردنهوه. فینگهفینگیکی کرد و کوتی «عزازی و بیزدان پیری کردم. ساتیک ئارام و قهرارم نییه. تهنیا خۆم دهرانم کردم چهن گرانه. من مهجبوور بووم له نیوان دوو بونههردا، که ههر دووکیانم خوشدهویست، یهکیان ههلهبژیرم. یان خۆم بکه به قوربانی ههر دووکیان. به ههر باریکدابی خۆم نابهخشم»

بهدل گویم دابووه قسهکانی. ههولم ئەدا که دهرکی بکه. بهلام وهکوو پێشینیان گوتویانه "سهت تهیب به قهت دهردهداریک نازانی" من چۆن بزانه دهردی ئەو چهیه. ههميسان رووی کردهوه من و کوتی «نازانم چۆنت بۆ بگێرمهوه. پیتوايه ههروا ئاسانه. چوشمهته لای دکتوری دهرووناس. زۆر جار تا رادهی خۆکوشتن دهرمانم خواردوه. بهلام ژیان خوشه و منیش گیان سهختم. دواى ئەو رووداوه دلتهزینه ژيانى من هیچ مانای نهماوه. ئەگهر "ههرمس" نهبووايه نهمهتوانی بژیم». که ناوی "ههرمس" ی دهینا، سهگهکه چاوی ههلهدینا و به کزییهوه تیی دهیروانی. سهیریکی نیمهی دهکرد و چاوهکانی ویکدهناوه. یوهانا ههستا له نیو کتیبهکانیدا ئالبومیکی وینهی هینا و نایه بهر دهستم. چاویکهکم پیداکیرا. ئالبومی تایبهتی خوی و شیرکۆ بوو. لاپههه دواى لاپههه ههلم دانهوه. له چهن وینهیک نیستم دهگرت. یوهانا شهرحی دهکرد که ئەم وئهوینه کهی و لهکوئی گیراوه. سهرم به تهماشای وینهوه گهرم بوو. کهچی دواى چهن سوور، که سهرم ههلهینا یوهانا دیار نهبوو. بهلام زۆری پهنهچوو گهراوه. شوشهیک شهراب و دوو پیالهی له سهر میزهکه دانا. پیالهیکهی بۆ خوی پرکرد. قومیکی لیخواردهوه. رووی کرد من و کوتی «بۆ خۆت تیکه» قومیکی دیشی خوادوه. نیگایکی تیگرتم و کهوتنهوه قسه و کوتی «رۆژیکی لای ئیوار هیلاک ومانوو له کار گهراوهوه. زۆر ماندوو بووم. ههلهبهته وهرزهش بووم. بیتاقهت لهمالهکهدا دههاتم و دهچووم. بهلام ههر چیم دهکرد به هیچ ههلسوکهوتیک سوکنایم نهدههات. له مال دهرکهوتم. به پیاسه رۆیم بۆ ههمان باخی گشتی که ئەم ئیوارهیه تۆم بینی. چاوم

دەگىرا بە باخەكەدا. ناسياوېكم بەدى نەدەكرد. بەلام ديم كورېك بە تنيا لە سەر نيمكەتېك دانىشتووه. سەرنجمى پراكىشا. بە حەزمە تەماشىم كرد. بى سېدووو چووم بۆلاى. پرسیم بۆم ھەمە لېرە دانىشم. بزەھەكى ھاتى وگوتى فەرموو. دانىشم. روانيمە سەرتاپاى. كورېكى كەلەگەت و تيشكەلەنە بوو. گەردن بۆند، سەمىل قىت. لېو بە بزە و رەزا سووك دەھاتە بەر چاو. كەوتە داوى خۆشەويستى» ئەمەى گوت و ھەناسەى قولى ھەلکىشا و چۆرېكى دى لە شەرابەكەى خۆاردەو. نىگای رۆيى بۆ لاى وینەكەى شىركۆ. كەمىكى تىروانى و بایداو بۆ لاى من و گوتى «بەبوورە سەرت دىشنىم» وتم «نا قەيناكا، بەردەوامبە» گوتى «لە بەر چاوم ئەوندە خوين شىرىن و لە دلەو نەزىك بوو. ئارەزووم كرد ھەر لەوئى لە نامىزىگرم. وام بە دلدا دەھات كە ئەمە ھەمان شازادەى خولياى منە و بە رېكەوت ئەمرو ئووشى ھاتووم. گوتم «بۆ بە تنيا دانىشتوو؟» لەو لەمدا گوتى «غەرىبەم لەم شارەدا كەس ناسم» گوتم «پىت خۆشە بىنە دوست؟» بە رۆح سووكىيەو گوتى «حەزدەكەم». بە دل گەرەم بوو داوھەتېكەم كە شىوېك پىكەو بەخوين. گوتم ھەستە با بچىنە رەستورانىك، شىوېك پىكەو بەخوين. بىرېك تىراما. گوتم بىرى لەمەكەو ھەستە وەرە لەگەلم. چووين لە رەستورانى لىواری ئەم رەو بارەى كە دەبىنى جىمان گرت. گوتم «چىت پىخۆشە بە مەيلى خۆت داوايكە. دىسان بزە كەوتە سەر لىو. زۆر سەرنجراكىش دەپروانى و بزەى دەھاتى. داواى شەراب و خۆشترن خواردم كرد. شىومان خۆارد. ئاھەنگى موزىك دەرفەت و ھەلېكى لەبار بوو بۆ گەرېك بە جووتە ھەلپەرىن گوتم «ھەستە با پىكەو ھەلپەرىن». ھەمىسان بزەى ھاتى. واديار بوو كە دوولە. گوتى «ئاخر نازانم ھەلپەرم» بەلام من گويم نەدايە. دەستىم گرت و گوتم «زانىنى ناوئى تۆ وەرە فېردەبى» چووين گەرېكى خۆش پىكەو ھەلپەرىن. گەرەپنەو بۆ سەر مېزەكە. من لە خۆشيدا ھەر ئەو مابوو كە بال بگرم و ھەلپەرم. كەمىكى دىمان خواردەو. سەر خۆش و كەيف خۆش دەمروانىيە سىماى ساكارى. من زۆرتر پەرسىارم دەكرد. ئەو زۆرتر بە بزەى سەرلىو وەلامى ئەدامەو. گوتم بۆم بگىرەو چۆنە ھاتوويە و لاتى نىمە. گوتى «لە و لاتى خۆمان مامۇستا بووم. بەھوى بەشدارى كردم لە خەباتى رزگارخووزيدا لە كار دەركرام. منىش بە ناچار زىد و خانەوادە و خزم و كەسم بە جى ھىشت و ھەكوو زۆر بەى پەنابەران بە ھەر وازىك بوو خۆم گەياندەوتە ئەم و لاتەى ئىو». لىم پەرسى ژن و مندالت ھەمە؟ پەرسىارىكى گەوجانە، بە راي توش گەوجانە نە بوو؟ بەلام ئەو دىسان بزەھەك كەوتە سەر لىو. ئاخىكى ھەلکىشا و نەرم بە دەنگىكى كزەو گوتى «نەخەير. دەرفەت و ھەلم بۆ رى نەكەوتووه. يان ھەكوو دەللىن رەنگە چارەنووس واى ھىناو». تەواو شادىم لە دلگەرا. گوتم ئەرى دەرنەكەوين. دەست لە نىو دەستان لە كافە رەستورانكە دەركەوتىن. كە ھاتىنە دەروە گوتم بابچىن بۆ لاى من. ماوھەك مات بوو. ديار بوو سەھى دەكرد. وتى «ئاخر من و تۆ يەكدى ناسىن چۆن دەبى» گوتم «ئاخرى ناوئى حەزدەكەم زياتر بىناسم. ھەمىسان بزەھەكى لىو خۆى نواند. داواى ماوھەك مى پىدام و لە گەلم كەوت»

ھاتىنەو مالى. لە ھەوھەو ھەرمس زۆرى پىوھەرى. تىگەيم ھەم ئەو لە ھەرمس دەترسا ھەم ھەرمس ھەستى بە نامۆيى ئەو دەكرد. گوتم «مەترسە ئەو نامۆيى دەكا، دەنا زۆر مېھەبانە». داواى چەن خولېك ھەرمس ئەھوون بوو. رۆيى لە جىگای خۆى وەر كەوت. نىمەش ھەر لە سەر ئەم مۆبلە دانىشتىن. گوتم خۆت بە خاوەن مالى بزەنە. دىسان بزەى ھاتى و گوتى «ئاخر من و تۆ يەكتر ناسىن. چۆن دەبى». گوتم «خۆشەويستى ئەو نازانى. بى ئىختيار خۆم خستە نامىزى. ئەوئىش شەرمى شكاو و رام بوو. بە ھەستىكى خۆشەويستەنەو زۆر تەمەرزووانە دەم نا نىودەمى و لىكەلەين. خۆشترىن لەزەتم لىوھەرگرت. ھەكوو بووك و زاوا شەومان گەياندە رۆژ».

ماوهیک به شادمانی و خوشی رآمانیوار د. پینشیارم پیکرد» ئەگەر پیت خوشه دتوانی بیته سەر مأل و پیکهوه بژین. دیاره ئهوش پینی خوش بوو. ژیان ی هابهشمان دامهزراند. بهلام دواى ماوهیک ئەو ئالوشی كهوته گیانی. چاوهکانی سوورده بوون و ئاویان دهکرد. بهردوام دهپشمی. لیرگی دهکرد و پیستی سوور ههلهگهرا. جاری واههبوو ههناسهی دهرندههات. بۆ چارهسەر چووینه لای دکتور. دهرمان و مهلههمیان بۆ نووسی بهلام هیچ فایدهی نهکرد. له ههوهلهوه بۆمان دهرنهكهوت كه هۆیهكهی چیه. چهن دهرمانگه و دکتوری جۆراوجۆرمان کرد. تا دکتوریکى ناسیاوی خۆم بۆی نووسین كه بچین بۆ نازمایشگه. كه تیستی بکن بزنان هۆیهكهی چیه. به نازمایش و تیست کردن دهركهوت كه به سهگ حساسیتهی ههبوو. ئالوشی ئەونده زۆر بوو ههر مهپرسه. ئەوندهی خۆ ههله دهراند تهواوو پیستی خوینی لیدههات. مهلههمیش داینهمرکاند. ئالوشی تا رادهیهك زۆر بوو گری تیبهر دهبوو. ئوقره و ئارامی نهدهما. خهوی لینهدهكهوت. دهچوو بهر پهنجیرهكه خۆی فینک کاتهوه، من هاوارم لی ههلهستا. جاری وا بوو مهجبوور دهبوو بچینه دهرهوه. من زۆر نگرانی دهبوو. باوهریکه، ههرمسش خۆی کزوله دهکرد و به چاوی خهفهبارهوه تهماشای دهکرد. كه یوهانا ناوی ههرسی دینا، سهگهكه گویی قوت دهکردوه و تهماشای دهکردین. یوهانا له سهری رۆی و گوتی» چووینه لای دکتوری دهرووناس و راولژکار تا ریگا چارهیکمان نیشان بدن. وتیان چاره ئهویه كه سهگه له مالی رانهگرن. خهه و پهژاره دایگرتم. وهك ئەوه بوو نههامهتی دنیا به سهردا باریی. له سهر دوورنیانیک داما بووم. ههرچهن بیرم لی دهکردوه نهدهزانی چیهكهم. ئاخه ههرمس داواى مردنی دایکم تهنا هاوری من بووه. چۆنی بهرهلاکهم. دیاره كه نهدهبوو شیرکۆش بهو دهر د و نازارهوه بنالی. پهشیوی شیرکۆ گهیهه ئەو ئاسته كه له ژیان وهرز بوو. بریاری خۆی دابوو كه لیم جیابیتهوه. وتی» ئەگەر سهگهكهت بهرهلا نهكهی منیش ناتوانم بهم شیویه لهگهلت بژیم». زۆر خراب گیرم کرده بوو. گوتم» باشه شیرکۆ گیان! تو له مالی خۆت و منیش لهمالی خۆم. بهلام ههر وهکوو دوو دوست یهکدی ببینن». كهچی شیرکۆ ئەم مهتهبهی بۆ ههرس نهدهکرا. بهوه رازی نهبوو. گوتی» ئەگەر منت خوشدهوی دەس له سهگهكهت ههلهگره». دیاره كه ئەوم زۆر خوشدهویست، بهلام ههرمس یشم ههر خوش دهوی.

بهلی سهرت نهئیشینم. کار بهو جینگایه گهیی كه ئیوارهیهك دواى شیو خوردن، شیرکۆ له بهر ئالوشی و پهشیوی به نارمهتی له مأل دهركهوت. یوهانا ئەمهه گوت و دای له پرمهه گریان. ههستا و چوو بۆ دهسشوری. سهیر ئەوه بوو كه سهگهكهشی وهداوی كهوت. ماوهیهکی پینچوو ههر نههاته دهر. دلنیگهران بووم. ههستام چووم بزانه چی قهوما و چی به سهر هات. دیم دهگری و هینج نهدا. وتم» ههندیک ناوی سارد به سهر و چاودا بکه چا دهی». فینگه فینگیکی کرد. به ههنبیسکهوه هاته دهری. ههر دووکهمان دلپهروش و خهفتبار دهمانراونیهه یهکدی. وتم» دهی دوايه کار به کوئ گهیی؟ كهمی ئەهون بووهوه. سهگهكهشی له نزیکیهوه خۆی کزوله کرد. یوهانا ههناسهیهکی قولی له ناخهوه ههله کیشا و گوتی» به کوئیگا ئەو شهوه خۆرد و خهوم لی حهرام بوو. تا بهیانی به دلپهروشی و نگرانی لهم مالهه هاتم و چووم. دوودل بووم كه تلهفون بۆ پولیس بکهه یان نه. خۆم بهوه دلخوشی دهداوه كه له ههرکوئ بی دهگهپتهوه.

دیاره ئەم بهسهههاته نالهی شیرکۆ و یوهانا كه بۆی دهگیرامهوه، له سهر ههستی منیش کاریگەر بوو. ههناسهیهکی ساردم ههلهکیشاو هاو دهردی خۆم لهگهله دهربری. گوتم» دهی باشه ئەه دوايه بوو بهچی؟» «گوتی بیی به چی. هیچ له دهست نهدههات. سهیر ئەویه كه به هیچ لهونئ نهمزانی كهس و

کار کۆن و له کۆین، تا به جۆریک خه بهریان بدهم. زۆرم ههولدا که لیره هاو ولاتیهکانی پهیدا کهم. بهلام ئیستا و ئیساخ هیچم بو روون نه بووه تهوه. ئهوهیه که دهمبینی. من ماومه تهوه و کۆلیک که سههر و نارمهتی و یژدان. ئه مهی گوت دایهوه له پرمه ی گریان. سهگه کهشی ته ماشایکی منی کرد و چوو خۆی هاویشته باوشی یوهاناوه. بۆنی به سههر و چاوییهوه کرد و دهلستهوه. به گۆی و چاو هاوده ری خۆی نیشان ده دا. ئه وهیش وهکوو مندالی خۆی له باوش گرت و دهستی به سههریدا دینا. به لامهوه سههر بوو. تا ئیستا خۆشهویستی نیوان سهگ و مرقم بهم شیویه نه دی بوو. هه ندیک سهرنجی یوهانا م دا و رانیمه وینه کهی شیرکۆ. ته ماشام کرد شهو تهواو رشکا بوو. به دلپرییهوه گوتم «یوهانا بمبوهر، من ده بی برم. له دلی خۆمدا ده مگوت تا منیش وهکوو شیرکۆم به سههر نه هاتوو به خۆم ده رباز کهم. یوهانای گوتی» زۆرت سپاس ده کهم که گۆیت دا به ده رده دله کهم. کهمیک سووک بووم. ئه مهی گوت شوشه شهرا به کی نا به سههریهوه چۆری لئیری.

لهوئ ده رکه وتم. بیره وه ری تال و شیرین وهک ههنگه ژاله پوره ی سهرمی دا. بیرم کایه ی ده کرد. زه نیم ئالۆز بوو. ئه م پرسیاره له مپژینه له مئشکدا قوت بووه وه: به راستی غایه تی ژیان چیه؟

رهحمان سوؤفی/ سوؤید